

kent aş işçisi ankara'da direniş sürüyor

16 Eylülde İzmir'den krize, taşeronlaşmaya, işsizliğe karşı mücadele ateşini yakan Kent AŞ işçileri 17 Ekim sabahı Ankara'da demokratik kitle

örgütleri, siyasi partiler ve sendikalarla yan yana geldi. Kent AŞ işçileri Ankara'da "Direnişin simgesi Kent Aş" sloganlarıyla karşılandı. 1000'e yakın kitlenin katıldığı

eylemde "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Kent AŞ işçisi yalnız değildir" sloganlarıyla Sıhhiye Abdi İpekçi Parkına yüründü.

Mitingde konuşan Disk Genel-İş genel Başkanı Erol Ekici "Kent AŞ işçilerinin 5 ayı geçkin bir süredir işlerine dönme mücadelesi verdiklerini, mücadelelerinin bir parçası olan İzmir-Ankara yürüyüşlerinin bittiğini ancak bundan sonraki mücadelelerinin devam edeceğini belirtti. Karşıyaka belediyesinin işçileri işten atmasının asıl nedeninin taşeronlaşmanın önünü açmak ve sendikayı belediye bünyesinden çıkartmak olduğunun altını çizdi. Taşeronun anlamının ucuz işgücü ve ucuz hizmet anlamına geldiğine dikkat çekti.

Mitingde konuşma yapan Tayfun Görgün de "Kent AŞ işçilerinin tek başına işlerine dönmek için bu mücadeleye girmediğini, kriz bahanesiyle işten atılan, sigortasız, iş güvencesiz, sendikasız çalışmak zorunda kalan, faturası, ev kirasını ödeyemeyen tüm işçi kardeşleri için mücadele ettiklerini dile getirdi. İşçilerin en temel hakkı olan sendikalaşmaya karşı tahammülü olmayan işverenin işçileri kapıya koyduğunu söyleyen Görgün, taşeronlaşmaya karşı DİSK olarak direnişle cevap vereceklerini ifade etti. Abdi İpekçi Parkında çadır kuran işçiler gece parkta

hukuken zayıflatmaya çalıştı ama başaramadı. Taşerondaki işçiler de sendikaya üye oldu. Tabii tüm bunlar 12 Eylülün yarattığı hukuksuzluklar. İşçiler bu hukuksuzluklar karşısında, hayatın bittiği dedikleri noktada sendikayı, örgütlenmeyi seçtiler. Direnişimiz haklarımızı alıncaya kadar devam edecek.

Salim Tomuş (İşyeri Temsilcisi)

Ben 14 yıllık işçiyim. Burası da 13 yıldır sendikali. İşveren 1.5 yıldır İzmir Hattını kapattı. Ben de İzmir'den Balıkesir'e geldim. Servis şoförlüğü yapıyordum. İş küçültmeye gideceğini söyleyerek 7 işçiyi işten çıkardı. Çıkardığı işçilerin tazminatlarını da nakit değil senet olarak verdi. İşçiler hâlâ paralarını alamadılar. 7 kişiden ben dahil olmak üzere (Yaşar Kulis, Mehmet Koç) üç kişi tekrar işe geri alındık. 1 yıl sonra sözleşme süresi geldiğinde bizim imza sirkülerimiz gelmedi. Taşerondaki arkadaşlar da 5-6 aydır maaşlarını alamıyorlardı. Bir arkadaş özürülü kadrosundan çalışmasına rağmen ağır iş yapmak zorunda bile kalıyordu. Taşerondaki arkadaşlar da bu koşullar karşısında benimle görüşerek sendikaya üye oldu. 29 Ağustos 2009 tarihinde ilk önce beni çıkardılar. Tüm haklarımızla sendikali olarak işe dönünceye kadar buradayız.

Yaşar Kulis

8.5 yıldır çalışıyorum. İşyerinde düzensiz çalışma vardı. Sendikanın imzaladığı sözleşmelerdeki maaş 1400, işveren bize 800 veriyordu. İşverenin yapmaya çalıştığı şey sendikayı kaldırmak, taşeron getirmek. İşveren bizimle çok uğraşiyor. Haklarımızda suç duyurusunda bulunuyor, polis zoruyla grev çadırını kaldırmaya çalışıyor. Tüm yasal haklarımızı kullanarak direnişimize devam edeceğiz.

Mahmut Baydan

Ben 9 aydır burada çalışıyorum. Ramazanın ilk günleriydi, gece 12 kadar kamyon sardım sonra sabah 5'te yola (İzmir) çıktım. Ertesi gün saat 5'te yine dönüş yaptım. Öğlen ikide beni tekrar işe çağırdılar. Mecbur kalktım gittim. Yani patrona 15-16 saat de yetmiyor. Yine en iyi durumda olan benim sanırım. 1 aylık alacağım var sadece. Tabii vergi desteklerini, çocuk parasını, ikramiyeleri saymıyorum sadece maaştan bahsediyorum. Burda içme sularını dahi biz getirirdik, patron da akşam evine götürdü.

Bayram Ali Ateş

Üç yıldır çalışıyorum. Daha önce 1.5 yıl götürü çalıştım. Daha sonra 1.5 yıl işçi ola-

rak çalıştım. Patron beni telefonla arayarak (28 Ağustos 2009) seninle çalışmayacağım dedi. Aracını teslim etmemi istedi. Ben de o saatte aracını teslim ettim. Bana "Karşıma çıkarsan hakkım helal değil" diyerek mesaj atmış. Yüz yüze görüştüğümde ise "Balıkesir'e beni rezil ettiniz. İstersen istediğini vereyim sendikadan istifa et sonra da işine bak" dedi. Ben de reddedince hakaret ederek beni kovdu. Kriz var diyerek bizleri işten attı ama sonra taşeron firmalara işçi aldı. 30'a yakın işçiyi işe aldı. Onlar da koşullara dayanamayıp birkaç gün sonra işi bıraktılar.

Şeyma Baydan (işçi yakını)

Babamı etkilediği gibi beni de etkiledi tabii ki. Ben lise son öğrencisiyim. Üniversite sınavlarına hazırlanıyorum. 3 kardeşiz. Bir kardeşim 7. sınıfta diğeri ise 3. sınıfta. Babam elinden geldiğince ihtiyaçlarımızı karşılamaya çalışıyor. Maaşların ödenmemesi okul masraflarını sıkıntıya soktu. Hayatsa sadece yemek-içmekten ibaret değil. İnsanın sosyal ihtiyaçları da oluyor. Ve benim bazen 1 lira bile cebimde olamıyor. Babamın da içinde olduğu bu direniş destekliyorum. Arkadaşlar olarak birbiriyle dayanışmaları çok güzel. Hiç kimse vazgeçmeden bugüne geldiler.

←

kalacaklarını ve somut bir çözüm sağlanıncaya kadar Ankara'dan ayrılmayacaklarını açıkladılar.

16 Eylül'de Ankara yollarına düşen, 17 Ekim'de Ankara Tren Garı önünden Abdi İpekçi Parkı'na yürüyen işçilerin kararlılığı ilk günkü coşkuyla devam ediyor. Ankara Demokrasi güçlerinin dayanışması işçilerin yüzünü güldürdü, işçiler açısından Ankara'da yeni bir süreç başladı...

Yaklaşık 650 km yol yürüyen Kent A.Ş işçileri sadece işlerine dönmek için yürümedi. Aynı zamanda siyasal iktidarın yarattığı sosyal yıkımlara, ekonomik krize ve işçilerin çalışma ile yaşam koşullarını olumsuz yönde etkileyen yasal düzenlemeler ile uygulamalara karşı da tepkilerini gösterdi. Kent A.Ş işçileri bu yürüyüşleriyle belediye hizmetlerinde taşeron şirketlerde çalışan tüm işçilerin sesi soluğu oldular.

DİSK Yönetim Kurulu Üyeleriyle DİSK üyesi sendikaların yöneticilerinin de katıldığı yürüyüşte, Genel-İş Sendikasının İstanbul, Trakya ve İzmir'den üyeleri de dayanışmalarını sundular. Ayrıca KESK Yönetim Kurulu üyeleriyle kimi KESK'e bağlı sendikaların merkez yöneticilerinin de öndeki protokol kortejinde yürüdüğü görüldü.

Ankara'ya yürüyen Kent AŞ işçileri ve temsilcileri Ankara'da CHP Genel başkanıyla görüşmeyi düşünüyorlardı ve günler önceden bir randevu talebinde bulunmuşlardı. Ancak Baykal'ın kent dışında olması nedeniyle beklenen görüşme gerçekleşmedi. Kent AŞ'den atılan 52 işçi İzmir'e dönmedi, Abdi İpekçi Parkında çadır kurarak direnişlerini burada sürdürme kararı aldı. İşçiler, görüşmek için bekleyeceklerini ve somut bir çözüm olmadan Ankara'dan ayrılmayacaklarını ifade ettiler.

Bir yanda İzmir Örnekköy şantiyesinde adaletsiz sonuca karşı mücadele sürerken, diğer yanda Abdi İpekçi Parkı'nda başlayan yeni bir süreç var Kent AŞ işçilerinin önünde.

dün de buradaydık yarın da burada olacağız

Gerçek çözümü yani emekçilerin kurtuluşunu haykıranların sesini kısmak için ellerinden geleni esirgemiyor, gerekirse yüzlerce insanı katletmek için emirler yağdırıyorlar. Hakkını arayanları, geleceğini soranları gaz bombalarıyla plastik mermilerle susturmaya çalışıyorlar. Yalana karnımız tok!

KEREM CANİK

Krizi çıkartanlar İstanbul'a geldiler. Krizlere sebep olanlar, işçileri işten atanlar, emekçileri bu bahaneyle daha da yoksullaştıranlar. İstanbul'a, krize 'çözüm' aramaya, buralara kadar binlerce kilometre yol tepip geldiler. Sözde çare arayanlar elbette her zamanki gibi çareyi işten atmalarda emekçiyi yoksullaştırmada buldular. Aylardır süren krize, çareyi İstanbul'da arayacaklarmış. Tek gündemi kriz olmayan IMF kapalı kapılar ardında yaptıkları görüşmeler hakkında yalan dolan politikalarına devam ettiler. Fakat bu sefer farklı olarak bize hep yalan değil biraz da gerçeklerden bahsettiler. Basın toplantısı düzenleyip bazı ülkelerde iç savaş çıkabilir, yağmalar olabilir v.b. gibi açıklamalar yapıp biz sosyalistlerin söylediklerini papağan gibi tekrar ettiler. Zaten bizim bildiklerimizi buradaki patronlara anlatmak için bir ton zahmete katlandılar. Bunca tera-neden sonra elle tutulur hiçbir çözüm sunmadan aynen geri gittiler. Çünkü sunabilecekleri hiçbir şey çözüm olmayacaktı.

Elbette sahibi gelmiş edasıyla sevinen bizim küçük patronlar ve onların yalaka tayfası yollara dökülüp ağızları bir karış

açık acaba biraz kısıntı verir mi diye bir heves dinlediler günlerce sayın IMF heyetini. Tabii bununla da kalmadılar. Ağalarına yer altında toplantı salonları yaptırıldılar, en lüks otellerde ağırladılar, en iyi yiyecekleri, en iyi içecekleri ikram ettiler. Hatta yurt dışından gelen bu 'misafirleri' korumak için yeni gaz bombaları ve yeni biber gazları getirtmeyi ihmal etmediler.

İMF BUNU DEMEK İÇİN Mİ GELDİ

İMF toplantılar düzenledi, felaket telalığı yaptı. İç savaşlar çıkacak dedi ama nasıl durdurabiliriz demedi. İnsanlar işsiz kalacak, açlık, yoksulluk olacak, yağmalar başlayacak dedi. Ama bunları nasıl engelleriz demedi.

Şimdi soruyoruz bu kadar hazırlık bizim yıllardır söylediklerimizi tekrarlamak için miydi? Dünyayı daha fazla nasıl sömürürüz diye tartışmadılar mı? Bu coğrafyada yaşayan binlerce emekçinin kanını daha fazla nasıl emeriz diye konuşmadan mı gittiler? Daha hangi Ülkelere savaş açılıp talan ve yağma yapılacağını sormadılar mı birbirlerine?